

Standardy ochrony dzieci

w Szkole Podstawowej w Rzędzinach

Standard 1.

Szkoła opracowała i wprowadziła Politykę ochrony małoletnich.

Wskaźniki:

1. Określone zostały zasady mające zapewnić dzieciom ochronę przed krzywdzeniem.
2. Zasady ochrony dzieci obowiązują wszystkich pracowników szkoły.
3. Odpowiedzialność za wdrożenie i monitorowanie polityki ochrony małoletnich spoczywa na Dyrektorze szkoły/pedagogu szkolnym.
4. Polityka ochrony małoletnich obejmuje:
  - 1) procedury interwencji, które określają, jakie działania należy podjąć, jeśli pojawią się znamiona wskazujące na krzywdzenie dziecka lub na zagrożenie jego bezpieczeństwa, w tym ze strony osób obcych, dzieci/uczniów szkoły, członków rodziny lub pracowników;
  - 2) zasady ochrony danych osobowych dziecka, które określają sposób przechowywania i udostępniania informacji o dziecku;
  - 3) zasady ochrony wizerunku dziecka, które określają sposób jego utrwalania i udostępniania;
  - 4) zasady bezpiecznych relacji pracownicy-dziecko i dziecko-dziecko;
  - 5) zasady dostępu dzieci do Internetu oraz ich ochrony przed szkodliwymi treściami, wraz z wyznaczeniem osoby (osób) odpowiedzialnej za bezpieczeństwo sieci komputerowej.

Potwierdzenie realizacji standardu:

Dokument – Polityka ochrony małoletnich wraz z załącznikami, strona internetowa

Standard 2.

Szkoła wprowadziła zasady zatrudniania, doskonalenia i monitorowania pracowników w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci.

Wskaźniki:

1. W zasadach rekrutacji i zatrudniania pracowników w szkole przewidziany jest obowiązek sprawdzenia pod kątem niekaralności za przestępstwa seksualne oraz przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego. Informacja umieszczana jest w aktach osobowych pracownika.
2. Zapoznanie pracowników z Polityką ochrony małoletnich i podpisanie przez nich zobowiązania do jej przestrzegania.

3. W przypadkach podejrzeń zagrożenia bezpieczeństwa lub krzywdzenia dziecka ze strony pracowników szkoły zawsze podejmowane są działania określone w Polityce ochrony małoletnich.
4. Wszyscy pracownicy są przeszkoleni w zakresie rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci, procedur interwencji w przypadku podejrzeń krzywdzenia i właściwego reagowania na nie, odpowiedzialności prawnej pracowników, zobowiązanych do podejmowania interwencji, procedury „Niebieskiej Karty”

Potwierdzenie realizacji standardu:

Akta osobowe pracowników, lista osób, które oświadczają, że zapoznały się ze Standardami Ochrony Małoletnich, protokół Rady Pedagogicznej, dokumentacja potwierdzająca zastosowanie zasad w przypadku interwencji

Standard 3.

Nauczyciele oraz inni pracownicy pedagogiczni mają wiedzę i stosują ją w zakresie metod i narzędzi edukacji dzieci nt. unikania zagrożeń przemocą i wykorzystywaniem (w tym również w Internecie).

Wskaźniki:

1. Nauczyciele dysponują scenariuszami zajęć, materiałami edukacyjnymi dla różnych grup wiekowych.
2. Nauczyciele oraz inni pracownicy pedagogiczni prowadzą zajęcia z dziećmi o tematyce krzywdzenia małoletnich i sposobów unikania zagrożeń.
3. W szkole dostępne są materiały edukacyjne dla dzieci w zakresie: praw dziecka oraz ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem (w tym również w Internecie).
4. Pedagog szkolny dysponuje materiałami edukacyjnymi dla dzieci (ulotki, broszury, książki). Nauczyciele i dzieci są poinformowani o dostępności tych materiałów.
5. Treści dotyczące zagrożeń ujęte są w Programie wychowawczo-profilaktycznym (PWP).

Potwierdzenie realizacji standardu:

Scenariusze zajęć, inne materiały dla nauczycieli, e-dziennik, protokoły spotkań, PWP. W miejscach dostępnych dla dzieci wywieszane są informacje nt. praw dziecka, zasad ochrony przed przemocą i wykorzystywaniem, zasad bezpieczeństwa w Internecie.

Standard 4.

Szkoła oferuje rodzicom edukację w zakresie wychowania dzieci i ich ochrony przed zagrożeniami.

Wskaźniki:

1. Rodzice zostali zapoznani z Polityką ochrony małoletnich.
2. Pedagog, pedagog specjalny, psycholog oraz wychowawcy mają wiedzę na temat metod i narzędzi edukacji rodziców, którą wykorzystują w kontaktach z rodzicami, m.in. na temat:
  - 1) wychowania dzieci bez przemocy,
  - 2) ochrony dzieci przed przemocą i wykorzystywaniem,
  - 3) ochrony dzieci przed zagrożeniami w Internecie.
3. W szkole dostępne są materiały edukacyjne dla rodziców oraz informacje dotyczące instytucji wspomagających w wychowaniu dzieci bez przemocy oraz ochrony ich przed przemocą i wykorzystywaniem.
4. Szkoła informuje rodziców o dostępnych możliwościach podnoszenia umiejętności wychowawczych.

Potwierdzenie realizacji standardu:

Materiały dla rodziców, e-dziennik, protokoły spotkań, strona internetowa.

Standard 5.

Szkoła zapewnia dostępność do informacji na temat możliwości uzyskania pomocy w sytuacjach krzywdzenia dziecka lub zagrożenia dziecka przemocą czy wykorzystywaniem.

Wskaźniki:

1. Pracownicy i rodzice mają dostęp do danych kontaktowych placówek i instytucji zajmujących się ochroną dzieci i zapewniających pomoc i opiekę w nagłych wypadkach.
2. Dzieci otrzymują informacje do kogo i gdzie mogą się zwrócić o pomoc i radę w wypadku krzywdzenia, wykorzystywania. W szczególności powszechnie dostępna jest informacja o anonimowych telefonach zaufania dla dzieci.

Potwierdzenie realizacji standardu:

Dostępność informacji w pokoju nauczycielskim i na tablicy dla rodziców.

W miejscach dostępnych dla dzieci wywieszane są informacje nt. numerów bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży, informacje, jak szukać pomocy w przypadku krzywdzenia.

Standard 6.

Szkoła monitoruje i okresowo weryfikuje zgodność prowadzonych działań z przyjętymi zasadami ochrony dzieci.

Wskaźniki:

1. Przyjęte zasady i realizowane praktyki ochrony dzieci są weryfikowane raz na rok, ze szczególnym uwzględnieniem analizy sytuacji związanych z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.
2. Pedagog szkolny, pedagog specjalny, psycholog śledzą przepisy, najnowsze informacje, strony internetowe w celu poszerzania wiedzy pracowników szkoły, rodziców i dzieci w zakresie ochrony dzieci przed krzywdzeniem.
3. Przyjęte zasady są modyfikowane w razie potrzeb.
4. Szkoła zbiera opinie rodziców, dzieci i nauczycieli w celu doskonalenia zasad ujętych w Polityce ochrony małoletnich.

Potwierdzenie realizacji standardu:

Na koniec roku szkolnego opracowane jest sprawozdanie z realizacji Polityki ochrony małoletnich. Sprawozdanie jest prezentowane na zebraniu Rady Pedagogicznej, Rady Rodziców i Samorządu Uczniowskiego.

Załącznik nr 1

Procedura interwencji

Zadania szkoły w zakresie udzielania pomocy dziecku krzywdzonemu:

1. Zauważenie sygnałów krzywdzenia i zainicjowanie działań interwencyjnych we współpracy z innymi osobami działającymi w szkolnym systemie pomocy.
2. Podjęcie współpracy z rodzicami w celu powstrzymania krzywdzenia dziecka i rozwiązywania jego problemów.
3. W uzasadnionych przypadkach podjęcie działań prawnych (zawiadomienie sądu rodzinnego, policji lub prokuratury). Zarówno regulacje prawa karnego, jak i cywilnego wskazują na obowiązek zawiadomienia odpowiednich służb o krzywdzie dziecka. Ten obowiązek spoczywa na osobach stykających się z dziećmi, np. nauczycielach, pedagogach. Jeżeli nawet nie ma pewności czy niepokojąca sytuacja dziecka ma znamiona przestępstwa, ale widzimy, że dziecko jest krzywdzone trzeba mu pomóc, składając do sądu rodzinnego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną dziecka. Jeżeli sąd uzna, że w istocie dana sytuacja wymaga rozpatrzenia, uczyni to z urzędu.
4. Objęcie dziecka konieczną pomocą na terenie szkoły w realizowaniu przez nie zadań szkolnych i budowaniu pozytywnych relacji z dorosłymi i rówieśnikami.

Procedura interwencyjna w szkole:

1. Każda niepokojąca sytuacja związana z dzieckiem objawiająca się zmianą dotychczasowego zachowania, niechęcią do realizacji obowiązków szkolnych, agresji wobec rówieśników i dorosłych, izolowanie się, itp. jest sygnałem dla pracowników szkoły do podjęcia działań.
2. Zadania nauczycieli i innych pracowników w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka:
  - 1) Zapobieganie powstawaniu problemów poprzez kształtowanie oraz rozwijanie postaw i umiejętności pomocnych w budowaniu zdrowych, opartych na szacunku relacji (np. edukacja prospołeczna, modelowanie postaw i zachowań) oraz udzielanie pomocy (porad, informacji) dzieciom (w tym z niepełnosprawnościami), nawet z niewielkimi trudnościami,
  - 2) Wczesna identyfikacja czynników ryzyka przemocy (tj. sytuacji, stanów sprzyjających krzywdzeniu) oraz reagowanie by je eliminować, rozwiązać problem, a poprzez to zminimalizować prawdopodobieństwo wystąpienia zagrożenia. Głównym celem tej strategii jest zwrócenie szczególnej uwagi na tych, którzy najbardziej potrzebują pomocy, w tym w szczególności na dzieci z niepełnosprawnościami, zanim dojdzie do wystąpienia poważnych aktów przemocy.
3. Szkoła udzielając pomocy dziecku doznającemu przemocy powinna kierować się następującymi zasadami:

- 1) Nadzór nad prowadzeniem przypadku dziecka krzywdzonego sprawuje dyrektor szkoły udzielając wsparcia i pomocy osobom bezpośrednio zaangażowanym w pomoc.
  - 2) Koordynatorem pomocy dziecku krzywdzonemu jest pedagog szkolny. W sytuacji prowadzenia dużej liczby przypadków lub ich złożoności i wielu działań, dyrektor zadanie koordynacji kolejnych powierza innej osobie, przy czym nadal pozostają one w ogólnym rejestrze prowadzonym przez pedagoga.
  - 3) Każdy pracownik szkoły, który zauważy lub podejrzewa u ucznia symptomy krzywdzenia, jest zobowiązany zareagować – jeśli to konieczne, udzielić pierwszej pomocy oraz przekazać informację o zaobserwowanym zdarzeniu pedagogowi szkolnemu lub wychowawcy opisując w notatce wygląd, stan, dolegliwości oraz zachowanie dziecka, cytaty jego wypowiedzi oraz podjęte działania. W przypadku ucznia z niepełnosprawnością, który ma problem z komunikacją, nauczyciel zobowiązany jest do znalezienia osoby, która wesprze go w skutecznej komunikacji z dzieckiem.
  - 4) Podstawą udzielania pomocy dziecku krzywdzonemu jest podmiotowy kontakt (w tym nie zmuszanie go do potwierdzenia naszych podejrzeń) oraz zapewnienie mu bezpieczeństwa, najlepiej we współpracy z rodzicami/opiekunami prawnymi lub jeśli nie jest to możliwe – poprzez interwencję prawną oraz działania instytucjonalne.
  - 5) Zasadą udzielania pomocy dziecku krzywdzonemu przez szkołę jest współpraca zespołowa oraz interdyscyplinarna. W skład zespołu mogą wejść: pedagog szkolny, pedagog specjalny, psycholog, wychowawca, dyrektor.
  - 6) Podejmowane działania powinny opierać się na diagnozie dziecka i jego sytuacji (opartej na informacjach od pracujących z nim nauczycieli, personelu niepedagogicznego, ewentualnie na innych dostępnych danych, np. pochodzących od specjalistów poradni, z zespołu interdyscyplinarnego, rozmowy z rodzicami), powinny być monitorowane i prowadzone do czasu uzyskania poprawy sytuacji dziecka.
4. W przypadku uzyskania informacji, że dziecko małoletnie jest ofiarą przemocy pedagog szkolny, pedagog specjalny, psycholog lub wychowawca wzywa do szkoły rodziców/opiekunów prawnych i przekazuje im uzyskaną informację. Pedagog szkolny, pedagog specjalny lub psycholog (do wyboru), przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz dzieckiem, w obecności wychowawcy.
  5. Nawet, jeżeli nie uda się odkryć przyczyn problemów dziecka i ujawnić, że jest krzywdzone, warto porozmawiać z rodzicem o tym czego potrzebuje dziecko i jak można mu pomóc. Psycholog, pedagog szkolny, pedagog specjalny pomoże wyjaśnić skąd się biorą jego trudności i jak możemy mu pomóc.

6. Jeżeli rodzic ujawnił nam swoje problemy, które wiążą się z sytuacją krzywdzenia dziecka, warto także jemu zaproponować skorzystanie z pomocy specjalistycznej. Powinniśmy przedstawić mu konkretne, sprawdzone informacje, dając ulotkę z ofertą poradni czy ośrodka terapeutycznego. Ważne, żeby pokazać rodzicowi, że jego zachowania krzywdzą dziecko i konieczna jest zmiana. Warto zaoferować pomoc, ponieważ najczęściej u podłoża dysfunkcyjnych zachowań rodziców leżą problemy, których nie są w stanie samodzielnie rozwiązać. Wymagają one diagnozy dokonanej przez specjalistę, a często także terapii. Zadaniem osoby konfrontującej nie jest postawienie diagnozy, tylko nazwanie problemów i skierowanie do miejsca pomocy.
7. Jeżeli mamy dowody świadczące o krzywdzeniu dziecka przez rodzica:
  - w rozmowie z nim stosujemy strategię polegającą na bezpośredniej konfrontacji rodzica z faktami świadczącymi o krzywdzeniu dziecka, jakie udało nam się zebrać, a także ze skutkami formalno-prawnymi jego krzywdzących zachowań. Taką strategię stosujemy kiedy: zebrane przez nas fakty świadczą o zagrożeniu bezpieczeństwa dziecka, co zobowiązuje nas do szybkiego i zdecydowanego działania w celu jego ochrony, a także podjęte wcześniej próby współpracy z rodzicem nie przyniosły pożądanych efektów, a sytuacja dziecka nadal jest niepokojąca lub nawet pogarsza się.
8. Pedagog szkolny, pedagog specjalny lub psycholog powinien sporządzić opis sytuacji szkolnej i rodzinnej dziecka na podstawie rozmów z dzieckiem, nauczycielami, wychowawcą i rodzicami oraz plan pomocy dziecku, który uwzględniałby przede wszystkim sposoby zapewnienia dziecku bezpieczeństwa oraz opis wsparcia jakie szkoła może zaoferować dziecku a także:
  - 1) sporządzić informację o specjalistycznych placówkach pomocy dziecku jeżeli istnieje taka potrzeba;
  - 2) ustalić z rodzicami plan pomocy dziecku, poprzez określenie sposobu powstrzymania przemocy wobec dziecka, zobowiązanie do skonsultowania dziecka i rodziny z odpowiednimi profesjonalistami oraz ustalić harmonogram kontaktów z osobami i instytucjami wspierającymi rodzinę w sytuacji przemocy wobec dziecka;
  - 3) poinformować rodziców o konsekwencjach prawnych przemocy wobec dziecka i obowiązkach szkoły zgłaszania do Prokuratury i Sądu Rodzinnego i Nieletnich przemocy wobec małoletniego;
  - 4) wypełnić Kartę Interwencji (wzór w załączeniu).
9. Jeżeli krzywdzenie przybiera poważne formy i zamierzamy zgłosić sprawę do innej instytucji (sąd, policja, prokuratura itp.) - warto poinformować o tym rodzica. Podjęcie działań bez wiedzy rodzica jest ryzykowne, ponieważ uniemożliwia współpracę.

Jeżeli rodzic zadeklaruje gotowość zmiany i/lub skorzystania z pomocy, warto zawrzeć z nim kontrakt - konkretnie ustalić co zostanie zrobione, kto to zrobi i do kiedy. Należy umówić się na następne spotkanie w celu sprawdzenia realizacji kontraktu. Jeżeli rodzic nie przyjdzie na spotkanie i/lub nie wywiąże się z umowy, a sygnały krzywdzenia dziecka nadal się pojawiają, trzeba dążyć do rozwiązania problemów. Jest to wskazanie do nawiązania kontaktu z innymi instytucjami zajmującymi się daną rodziną i podjęcia wspólnej interwencji.

Wypełnić Kartę Interwencji (wzór w załączeniu).

10. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy lub odmawiają podjęcia działań proponowanych przez szkołę lub w sytuacji poważnego zagrożenia bezpieczeństwa dziecka dyrektor szkoły składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do Prokuratury lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do Sądu Rodzinnego i Nieletnich (przykładowe wzory pism w załączeniu). Równolegle inicjuje interwencję w środowisku ucznia decydując czy należy wszcząć procedurę „Niebieskiej Karty”.

Szczegółowe procedury interwencji (wypełnić Kartę Interwencji):

Procedura postępowania w przypadku podejrzenia, że małoletni jest ofiarą przemocy domowej.

1. Nauczyciel, który stwierdził, że dziecko może być ofiarą przemocy domowej (zaobserwowane lub zgłoszone przez dziecko sytuacje: zaniedbywanie, powtarzające się poniżanie, upokarzanie, ośmieszanie, wciąganie dziecka w konflikt dorosłych, manipulowanie nim oraz oznaki przemocy fizycznej np. siniaki, zdrapania, złamanie, wywołanie ciężkiego kalectwa) powinien sporządzić notatkę służbową. Notatkę przekazuje (do wyboru): pedagogowi szkolnemu/specjalnemu, psychologowi lub dyrektorowi.
2. Nauczyciel informuje o podejrzeniu, że dziecko jest ofiarą przemocy (do wyboru) do: pedagoga szkolnego, pedagoga specjalnego, psychologa i dyrektora.
3. Jeżeli stan dziecka wskazuje na zagrożenie jego zdrowia i życia, dyrektor, psycholog lub pedagog szkolny/specjalny wzywa pomoc medyczną (po wcześniejszym powiadomieniu rodziców/opiekunów prawnych).
4. Pedagog szkolny, pedagog specjalny lub psycholog badają okoliczności sprawy np. przeprowadzają rozmowę z poszkodowanym uczniem. Sporządzana jest karta interwencji. Pedagog szkolny, pedagog specjalny lub psycholog informują dyrektora, o ile nie zrobił tego nauczyciel. Pedagog szkolny, pedagog specjalny lub psycholog wzywa do szkoły rodzica, prawnego opiekuna. Opracowany zostaje plan pomocy dziecku.
5. W przypadku zaniedbywania dziecka, powtarzającego się poniżania, upokarzania, ośmieszania, wciągania dziecka w konflikt dorosłych, manipulowania nim oraz w przypadku widocznych oznak

przemocy fizycznej dyrektor powiadamia sąd – Wydział Rodzinny i Nieletnich. (wzory pism w załączeniu) i w zależności od zdiagnozowanego typu krzywdzenia podejmuje decyzję o wszczęciu procedury „Niebieskiej Karty” (Niebieska Karta -A), o czym informuje rodzica niekrzywdzącego i przekazuje Kartę A do przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego.

6. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa, dyrektor niezwłocznie powiadamia policję lub prokuraturę.

Procedura postępowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika szkoły.

1. Osoba podejrzewająca krzywdzenie ucznia zgłasza problem (do wyboru) pedagogowi szkolnemu, pedagogowi specjalnemu, psychologowi i dyrektorowi placówki.
2. Psycholog lub pedagog szkolny/pedagog specjalny podejmują działania w celu zbadania sprawy: rozmowa z dzieckiem. Dyrektor przeprowadza rozmowę z pracownikiem na temat podejrzenia krzywdzenia, poznaje wersję wydarzeń. Jeżeli rozmowy z dzieckiem potwierdzą krzywdzenie dziecka, psycholog lub pedagog szkolny/specjalny zawiadamiają o zdarzeniu rodziców/opiekunów prawnych i zapraszają ich na spotkanie do szkoły. Ze spotkania z rodzicami sporządza się notatkę służbową.
3. Dyrektor po potwierdzeniu informacji, podejmuje działania zmierzające do poniesienia konsekwencji przez pracownika zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
4. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa, dyrektor niezwłocznie powiadamia policję lub prokuraturę. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa dyrektor niezwłocznie powiadamia policję lub prokuraturę na mocy art. 304 Kodeksu Postępowania Karnego w brzmieniu: *Art. 304. [Obowiązek zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa] § 1. Każdy, dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub Policję.*

Procedura postępowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osoby trzecie (np. wolontariusz, pracownik organizacji, inna osoba mająca kontakt z dzieckiem).

1. Osoba podejrzewająca krzywdzenie dziecka zgłasza problem (do wyboru): pedagogowi szkolnemu, pedagogowi specjalnemu, psychologowi i dyrektorowi placówki.
2. Osoba podejrzewająca krzywdzenie dziecka musi zadbać o bezpieczeństwo dziecka, odseparować je od osoby podejrzanej o krzywdzenie.
3. Dyrektor szkoły po rozmowie z osobą podejrzaną o krzywdzenie podejmuje decyzję np. o zakończeniu współpracy z taką osobą, powiadomieniu policji lub prokuratury.

4. Pedagog szkolny/psycholog przeprowadzają rozmowę z dzieckiem i udzielają wsparcia. O zdarzeniu muszą zostać powiadomieni rodzice/opiekunowie dziecka.

Procedura postępowania w przypadku krzywdzenia małoletniego przez innych uczniów.

1. Obowiązkiem każdego wychowawcy/nauczyciela jest bezzwłoczna reakcja na akty agresji i przemocy oraz rozmowa z ofiarą i sprawcą przemocy, służąca wyjaśnieniu sytuacji. Uczniowi będącemu ofiarą przemocy zapewnia się pomoc zgodnie z jego potrzebami.
2. Jeżeli stan małoletniego będącego ofiarą krzywdzenia, wskazuje na zagrożenie jego zdrowia lub życia, dyrektor lub inny pracownik szkoły wzywa pomoc medyczną, po wcześniejszym powiadomieniu rodziców/opiekunów prawnych.
3. Jeżeli akty agresji i przemocy nie są incydentalne, psycholog lub pedagog szkolny, pedagog specjalny przeprowadzają rozmowę z krzywdzonym dzieckiem i wyjaśniają, gdzie, kiedy dochodzi do zdarzeń, jaka jest ich częstotliwość, rozmawiają także ze sprawcą/ sprawcami oraz z ewentualnymi świadkami zdarzeń w celu zaprzestania zjawiska.
4. Z uczniami, którzy byli świadkami przemocy, psycholog lub pedagog szkolny, specjalny omawia przebieg zdarzenia tak, by wskazać w rozmowie, jak sobie radzić w trudnych sytuacjach, jak reagować na krzywdzenie i komu zgłaszać, gdy dochodzi do takiego krzywdzenia.
5. Ucznia będącego sprawcą przemocy obejmuje się stałą opieką i kontrolą wychowawcy, pedagoga szkolnego, pedagoga specjalnego lub psychologa. Nawiązuje się współpracę z rodzicami/ opiekunami ucznia. Sporządza plan działania.
6. Jeżeli akt agresji/ przemocy ma znamiona czynu karalnego stosowana jest procedura przewidziana przez prawo. Działania te monitoruje pedagog szkolny/pedagog specjalny lub psycholog we współpracy z dyrektorem.
7. W przypadku, gdy sprawca agresji/ przemocy jest nieznany, dyrektor, psycholog, pedagog szkolny/ specjalny po rozpoznaniu sprawy informuje rodziców/opiekunów prawnych poszkodowanego małoletniego o możliwości zawiadomienia policji lub sam zawiadamia policję.

Procedura postępowania w przypadku ujawnienia cyberprzemocy.

1. Nauczyciel lub inna osoba posiadająca wiedzę o zdarzeniu informuje o tym fakcie pedagoga szkolnego, pedagoga specjalnego lub psychologa oraz wychowawcę klasy/oddziału przedszkolnego.
2. Osoba, której zgłoszono zdarzenie zobowiązana jest:

- a. zebrać wszelkie możliwe informacje na temat zdarzenia, porozmawiać z poszkodowanym uczniem (wsparcie psychiczne, porada),
- b. porozmawiać ze sprawcą, ustalić okoliczności zajścia, zobowiązać ucznia do zaprzestania zachowań, które mają charakter przemocowy oraz zobowiązać do usunięcia obraźliwych materiałów z sieci (po zabezpieczeniu dowodów),
- c. powiadomić rodziców/opiekunów prawnych poszkodowanego ucznia o zdarzeniu,
- d. powiadomić rodziców/opiekunów prawnych sprawcy o zajściu, omówić z nimi zachowanie dziecka,
- e. zaproponować uczniom pomoc psychologiczno-pedagogiczną (tak poszkodowanemu, jak i sprawcy) jeżeli jest taka potrzeba,
- f. w przypadku, gdy sprawca nie stosuje się do ustaleń i nadal krzywdzi inne osoby, dyrektor podejmuje stosowne działania prawne, w przypadku,
- g. gdy sprawca cyberprzemocy jest nieznanym, dyrektor, wychowawca lub pedagog szkolny po rozpoznaniu sprawy informuje rodziców/ opiekunów prawnych poszkodowanego ucznia o możliwości zawiadomienia policji.

Procedura postępowania wobec ucznia, który zachowuje się agresywnie w stosunku do innych lub siebie.

1. Jeżeli w czasie zajęć małoletni zachowuje się agresywnie w stosunku do siebie lub innych, nauczyciel zostawia klasę pod opieką innego nauczyciela lub pracownika niepedagogicznego i prowadzi ucznia do pedagoga szkolnego/specjalnego, psychologa lub nauczyciela, który może sprawować czasową opieką nad dzieckiem z zaburzeniami zachowania.
2. Pedagog szkolny, pedagog specjalny lub psycholog po zbadaniu okoliczności zdarzenia informuje dyrektora szkoły (jeśli sytuacja tego wymaga).
3. Jeśli stan zdrowia ucznia lub uczniów wskazuje na zagrożenie zdrowia lub życia, dyrektor lub inny Pracownik szkoły wzywa pomoc medyczną (po wcześniejszym powiadomieniu rodziców/opiekunów prawnych).
4. Pedagog szkolny, pedagog specjalny lub psycholog przeprowadza rozmowę z poszkodowanym uczniem/ dzieckiem, będącym sprawcą.
5. W razie potrzeby pedagog szkolny, pedagog specjalny lub psycholog zawiadamia i wzywa do szkoły rodziców/ prawnych opiekunów dziecka będącego sprawcą i poszkodowanego dziecka. Ustala się plan działania wobec ucznia będącego sprawcą (pedagog szkolny, pedagog specjalny, psycholog, wychowawca).

6. W razie potrzeby wobec ucznia poszkodowanego ustala się formy pomocy dostosowane do jego potrzeb i sytuacji. W razie zagrożenia zdrowia lub życia ucznia i innych osób w czasie ataku agresji dopuszcza się przytrzymanie małoletniego.

Załącznik nr 2

RODO

1. Administratorem jest Szkoła Podstawowa w Rzędzinach, dyrektor szkoły – email: sekretariat@psprzedziny.pl, tel.91-311-24-39.
2. Inspektorem Ochrony Danych Osobowych jest Marek Grąbczewski – email: inspektor@zeasdobra.pl
3. Dane osobowe przetwarzane są w trybie art. 6 ust. 1 lit. c i art. 9 ust. 2. lit. g RODO w związku z ustawą Prawo Oświatowe i ustawą o Systemie Informacji Oświatowej.
4. Dane osobowe są przetwarzane w celu przyjęcia dziecka do szkoły. W przypadku przyjęcia dziecka do szkoły, dane osobowe przetwarzane są w celu realizacji dydaktyczno – wychowawczo - opiekuńczej działalności szkoły na podstawie przepisów prawa oświatowego.
5. Dane osobowe są przetwarzane w formie papierowej i elektronicznej.
6. Dane osobowe mogą być udostępniane odbiorcom danych w rozumieniu art. 4 pkt 9 RODO, tj. odbiorcom na podstawie podpisanych umów o przetwarzaniu danych osobowych w imieniu administratora: zapewniającym obsługę informatyczną. Odbiorcami nie są organy publiczne, które mogą otrzymywać dane osobowe w ramach postępowania zgodnie z prawem (np. Policja, Prokuratura, Sąd).
7. Dane osobowe są przechowywane przez okres określony przepisami ustawy Prawo Oświatowe oraz przepisami prawa o archiwizacji.
8. Dane osobowe nie podlegają zautomatyzowanym procesom podejmowania decyzji przez Administratora, w tym profilowaniu.
9. Dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowej.
10. Każdej osobie, której dane dotyczą przysługuje prawo do żądania dostępu do danych osobowych dotyczących jej osoby, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania oraz wniesienia sprzeciwu.
11. Każda osoba, której dane dotyczą ma prawo wnieść skargę do organu nadzorczego w zgodności z art. 77 RODO.

Załącznik nr 3

Zasady ochrony wizerunku dziecka

Szkoła, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

1. Pracownikom szkoły nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na jej terenie bez pisemnej zgody opiekuna prawnego dziecka.
2. Upublicznienie przez pracownika szkoły wizerunku dziecka utrwalonego w jakiegokolwiek formie (fotografia, nagranie audio-wideo) wymaga pisemnej zgody rodzica lub opiekuna prawnego dziecka.
3. Jeżeli wizerunek dziecka stanowi jedynie szczegół całości, takiej jak zgromadzenie, krajobraz, publiczna impreza, zgoda opiekunów na utrwalanie wizerunku dziecka nie jest wymagana.
4. Pisemna zgoda rodzica jest uzyskiwana jednorazowo. Może zostać cofnięta.
5. Pisemna zgoda powinna zawierać informację, gdzie będzie umieszczony zarejestrowany wizerunek i w jakim kontekście będzie wykorzystywany (np. że umieszczony zostanie na konkretnej stronie internetowej w celach promocyjnych).

Załącznik nr 4

Zasady bezpiecznych relacji nauczyciel – dziecko/uczeń

Szkoła to miejsce, w którym dzieci i młodzież spędzają większość swojego dnia. Relacje nawiązywane z pozytywnym dorosłym, którym w tym przypadku jest nauczyciel pozwalają uczniom wzrastać w atmosferze bezpieczeństwa i akceptacji.

Właściwa relacja nauczyciel-uczeń:

1. zapewnia dzieciom swobodę rozwoju, a nauczycielom umożliwia udzielanie konstruktywnych informacji zwrotnych;
2. wpływa na budowanie tożsamości młodych osób oraz rozwój kompetencji społecznych;
3. stanowi podstawę efektywnej nauki – uczniowie będący w przyjaznej relacji z nauczycielami chętniej podejmują inicjatywę oraz uczą się bardziej skutecznie;
4. uczy respektowania zasad na podstawie wzajemnego szacunku;
5. pozytywnie wpływa na motywację uczniów do podejmowania zadań szkolnych;
6. daje nauczycielowi możliwość wywierania większego wpływu wychowawczego, łatwiej jest mu nawiązać kontakt i dotrzeć do podopiecznych, z którymi pozostaje w relacji.

Sposoby nawiązywania dobrej relacji z uczniami/dziećmi

Cheąc zbudować pozytywny kontakt i zyskać sympatię oraz zaufanie uczniów nauczyciel musi pamiętać o kilku ważnych kwestiach:

1. *starać się nawiązać kontakt z każdym uczniem/dzieckiem już w momencie przekroczenia progu klasy!*

Pozytywne pierwsze wrażenie to fundament ułatwiający budowanie każdej relacji. Zapytaj ucznia/dziecko o to jak się czuje, czy po prostu obdaruj uśmiechem. Być może będziesz jedyną osobą, która wykazała dziś zainteresowanie osobą danego dziecka i tym samym wzmocnisz jego potrzebę bezpieczeństwa i przynależności.

2. *jeśli nauczyciel zauważy coś niepokojącego w zachowaniu ucznia/dziecka pyta jego o to!*

Może wydawać się Tobie, że Twój podopieczny jest smutny czy zmartwiony. Pytając ucznia/dziecko w delikatny sposób, czy wszystko u niego w porządku sprawiasz, że zostaje zauważony. Zainteresowanie pomaga zbudować dobrą relację z dziećmi/uczniemi.

3. *pamiętać o emocjach!*

Niezwykle istotne w budowaniu dobrych relacji w edukacji jest uwzględnianie emocji każdego z dzieci/uczniów. Sprawy, które mogą wydawać się nam dorosłym błaha, są w różny sposób odbierane przez dzieci i młodzież. Ważne, aby nie bagatelizować ich problemów i z dużą dozą empatii starać się ich wysłuchać i wesprzeć.

4. *słuchać aktywnie!*

W ten sposób pokażesz dziecku/uczniowi, że jesteś uważny na jego potrzeby i problemy. Aktywne słuchanie, oparte na informacjach zwrotnych, podsuwa naszym podopiecznym nowe rozwiązania sytuacji, rozładowuje napięcie oraz buduje atmosferę bezpieczeństwa i zaufania.

5. *współpracować z dziećmi/uczniemi!*

Wspólne działania, angażujące zarówno nauczycieli jak i dzieci/uczniów, to świetna okazja do budowania relacji. Tego typu aktywności dają stronom możliwość wzajemnego poznania i skrócenia dystansu. Można na przykład odwrócić role, tzn. pozwolić, żeby to dziecko/uczeń czegoś nas nauczył – jakiego koloru użyć, jak pobrać muzykę na telefon czy odtworzyć film na rzutniku. Taka zmiana pozwoli dziecku/uczniom poczuć się kompetentnymi i rozluźni atmosferę w oddziale/klasie.

6. *zwracać uwagę na osobowość dziecka!*

Nie każde dziecko z łatwością będzie nawiązywało kontakty. Dzieci różnią się charakterem, dlatego warto wspierać te, które są trochę bardziej nieśmiałe i skryte. Pomoc w zjednywaniu sobie rówieśników wzmocni u dziecka pewność siebie, co sprawi, że nie poczuje się odizolowane od reszty dzieci/uczniów.

7. *uczyć, aby nie oceniać innych po wyglądzie!*

To, jaką człowiek ma urodę czy sposób, w jaki się ubiera, nie jest najważniejsze. Dlatego wspieraj u dziecka empatię i uważność. Każdy z nas jest unikalny i posiada pozytywne cechy, które trzeba odkryć. Podkreślaj, że nie należy wykluczać innych ze względu na ich pochodzenie, wiek, chorobę czy niepełnosprawność.

8. *tłumaczyć, dlaczego niektóre komentarze mogą zranić drugą osobę!*

Żarty nierzadko mogą być dla kogoś źródłem przykrości i prowadzić do zaburzeń psychologicznych. Każdy uczeń/dziecko powinno wiedzieć, że nikt nie ma prawa go przezywać – bez względu na powód.

9. *uświadamiać, czym są akty przemocy!*

Mogą one przybierać różne formy – zarówno fizyczne, tj. bicie, szarpanie, popychanie, jak i psychiczne – wyśmiewanie, wykluczanie z grupy, obrażanie. Wszystkie przejawy agresji są niedopuszczalne, dlatego każde dziecko powinno wiedzieć, że tego typu zdarzenia należy zgłaszać osobie dorosłej – rodzicowi czy nauczycielowi.

10. *zadbać o to, aby dziecko wiedziało, że nikt nie może żądać od niego pieniędzy!*

Dotyczy to również innych wartościowych rzeczy. Wyjaśnij, że można się dzielić różnymi przedmiotami, np. przyborami szkolnymi, jednak żadne dziecko nie powinno się czuć zobowiązane do oddania swojej własności. Zwłaszcza wtedy, gdy zdarzeniu towarzyszy agresja fizyczna czy psychiczna. Aby uniknąć tego typu sytuacji, warto kontrolować to, co dziecko zabiera ze sobą do szkoły i powstrzymywać chęci chwaleń się drogimi rzeczami.

11. *wyjaśnić dziecku, że w sytuacji zagrożenia zawsze może zwrócić się do opiekuna lub nauczyciela!*

To właśnie rodzic lub nauczyciel ma za zadanie zbudować wokół siebie poczucie zaufania, komfortu, dyskrecji oraz życzliwości, aby dziecko nie bało się przyjść z żadnym problemem. Dzięki temu szkoła będzie kojarzyła się mu z bezpiecznym miejscem. Dbać o społeczną integrację dziecka z niepełnosprawnościami z innymi dziećmi, dbać o postawy akceptacji wobec różnych niepełnosprawności zapoznając dzieci z ich specyfiką.

Relacje z dziećmi/uczniemi.

Jesteś zobowiązany/a do utrzymywania profesjonalnej relacji z dziećmi i każdorazowego rozważenia, czy Twoja reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Działaj w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji Twojego zachowania. Jednocześnie jesteś zobowiązany do zapewnienia szczególnej opieki i pomocy dzieciom z niepełnosprawnościami, biorąc pod uwagę specyfikę ich niepełnosprawności.

Komunikacja z dziećmi/uczniami.

1. W komunikacji z dziećmi zachowuj cierpliwość i szacunek.
2. Słuchaj uważnie dzieci i udzielaj im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji. W przypadku dzieci z niepełnosprawnościami dorosły powinien zapewnić możliwość komunikowania się na poziomie dziecka, w razie potrzeby z użyciem alternatywnych systemów komunikacyjnych (np. piktogramy, alfabet Braila, system PCS – komunikacja przez rysunki, język migowy).
3. Podejmując decyzje dotyczące dziecka, poinformuj je o tym i staraj się brać pod uwagę jego oczekiwania.
4. Szanuj prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, wyjaśnij mu to najszybciej jak to możliwe.
5. Zapewnij dzieci, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, mogą o tym powiedzieć Tobie lub innej dorosłej osobie i mogą oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy.
6. Nie wolno Ci zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecka. Nie wolno Ci krzywić na dziecko w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci.
7. Nie wolno Ci ujawniać informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej.
8. Nie wolno Ci zachowywać się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

Działania z dziećmi

9. Doceniaj i szanuj wkład dzieci w podejmowane działania, aktywnie je angażuj i traktuj równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
10. Unikaj faworyzowania dzieci.
11. Nie wolno Ci nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani składać mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę.
12. Nie wolno Ci utrwalać wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków

dzieci, jeśli dyrekcja nie została o tym poinformowana, nie wyraziła na to zgody i nie uzyskała zgód rodziców/opiekunów prawnych.

13. Nie wolno Ci proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci.
14. Nie wolno Ci przyjmować pieniędzy ani prezentów od dziecka, ani rodziców/opiekunów prawnych dziecka. Nie wolno Ci wchodzić w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka. Nie wolno Ci zachowywać się w sposób mogący sugerować innym istnienie takiej zależności i prowadzący do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych. Nie dotyczy to okazjonalnych podarków związanych ze świętami w roku szkolnym, np. kwiatów, prezentów składkowych czy drobnych upominków.

Kontakt fizyczny z dziećmi

15. Każde przemocowe działanie wobec dziecka jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie. Kieruj się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając, obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie) i zachowując świadomość, że nawet przy Twoich dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie.
16. Nie wolno Ci bić, szturchać, popychać ani w jakikolwiek sposób naruszać integralności fizycznej dziecka.
17. Nigdy nie dotykaj dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny.
18. Zawsze bądź przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.
19. Zachowaj szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania. Takie doświadczenia mogą czasem sprawić, że dziecko będzie dążyć do nawiązania niestosownych bądź nieadekwatnych fizycznych kontaktów z dorosłymi. W takich sytuacjach powinieneś reagować z wyczuciem, jednak stanowczo i pomóc dziecku zrozumieć znaczenie osobistych granic.
20. Kontakt fizyczny z dzieckiem nigdy nie może być niejawnym bądź ukrywanym, wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji władzy. Jeśli będziesz świadkiem jakiegokolwiek z wyżej opisanych zachowań i/lub sytuacji ze strony innych dorosłych lub dzieci, zawsze poinformuj o tym dyrektora i postąp zgodnie z obowiązującą procedurą interwencji.
21. W sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka (w tym dziecka z niepełnosprawnościami), unikaj innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z

dzieckiem. Dotyczy to zwłaszcza pomagania dziecku w ubieraniu i rozbieraniu, jedzeniu, myciu, przewijaniu i w korzystaniu z toalety.

Kontakty poza godzinami pracy

22. Co do zasady kontakt z dziećmi powinien odbywać się wyłącznie w godzinach pracy i dotyczyć celów edukacyjnych lub wychowawczych.
23. Nie wolno Ci zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania, bez uprzedzenia o tym fakcie rodziców/opiekunów prawnych i uzyskania ich zgody.
24. Właściwą formą komunikacji z dziećmi i ich rodzicami lub opiekunami poza godzinami pracy są kanały służbowe (e-mail szkoły, dziennik elektroniczny).
25. Jeśli potrzebny jest kontakt nauczyciela z rodzicem/opiekunem prawnym, nauczyciel może zdecydować o udostępnieniu swojego prywatnego numeru telefonu rodzicom/opiekunom prawnym.
26. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dziećmi poza godzinami pracy, musisz poinformować o tym dyrekcję, a rodzice/opiekunowie prawni dzieci muszą wyrazić pisemną zgodę na taki kontakt.
27. Utrzymywanie relacji towarzyskich lub rodzinnych (jeśli dzieci i rodzice/opiekunowie dzieci są osobami bliskimi wobec nauczyciela/pracownika) wymaga zachowania poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci, ich rodziców/opiekunów prawnych.

Bezpieczeństwo online

28. Nie wolno Ci nawiązywać kontaktów z uczniami i uczennicami poprzez przyjmowanie bądź wysyłanie zaproszeń w mediach społecznościowych.

Załącznik nr 5

Zasady dostępu dzieci do Internetu

Zasady dostępu dzieci do Internetu:

1. Szkoła zapewniając dzieciom dostęp do Internetu, podejmuje działania zabezpieczające dzieci przed dostępem do treści, które mogą stanowić zagrożenie dla ich prawidłowego rozwoju.
2. Na terenie szkoły dostęp dziecka do Internetu możliwy jest tylko pod nadzorem nauczyciela na zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych.
3. Nauczyciel ma obowiązek informowania dzieci o zasadach bezpiecznego korzystania z Internetu i czuwania nad bezpieczeństwem korzystania z Internetu przez dzieci podczas lekcji.
4. Szkoła zapewnia stały dostęp do materiałów edukacyjnych, dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu.

5. W miarę możliwości osoba odpowiedzialna za Internet oraz wychowawcy oddziałów przedszkolnych i klas przeprowadzają z dziećmi cykliczne warsztaty dotyczące bezpiecznego korzystania z Internetu.
6. Osoba odpowiedzialna za Internet zapewnia na komputerach, do których dostęp mają dzieci/uczniowie oprogramowanie antywirusowe z ustawionym blokowaniem niebezpiecznych treści.
7. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik szkoły ustala, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.
8. Informację o dziecku, które korzystało z komputera w czasie wprowadzenia niebezpiecznych treści, wyznaczony pracownik instytucji przekazuje pedagogowi szkolnemu, pedagogowi specjalnemu lub psychologowi i dyrektorowi szkoły.
9. Pedagog szkolny/specjalny lub psycholog przeprowadza z dzieckiem, o którym mowa w punktach poprzedzających, rozmowę na temat bezpieczeństwa w Internecie.
10. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej rozmowy psycholog/pedagog uzyska informacje, że dziecko jest krzywdzone podejmuje działania opisane w Polityce ochrony małoletnich – zasady interwencji.

Załącznik nr 6

KARTA INTERWENCJI w Publicznej Szkole Podstawowej w Rzędzinach

Data założenia karty:

1. Imię i nazwisko dziecka/ucznia:
2. Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia):
3. Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia:
4. Opis podjętych działań przez psychologa/pedagoga szkolnego/pedagoga specjalnego: data/ działanie
5. Spotkanie z opiekunami dziecka/ucznia: data..... Opis spotkania:
6. Forma podjętej interwencji(właściwe zakreślić): - zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa - wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny - inny rodzaj interwencji – jaki?
7. Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji
8. Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli szkoła uzyskała informacje o wynikach/działania szkoły/ działania rodziców data/działanie
9. Inne uwagi:

Załącznik nr 7

Adresy i telefony instytucji pomocowych:

1. Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Policach

ul. J. Korczaka 27, 72-009 Police

tel. 91-3176 -729

2. Ośrodek Pomocy Społecznej w Dobrej

ul. Graniczna 24a, 72-003 Dobra

tel. 91- 311-33-93

3. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Dobrej

Wołczkowo ul. Lipowa 51

tel. 91-311-23-07

4. Gminny Ośrodek Wsparcia Rodziny - Ośrodek Pomocy dla Osób Pokrzywdzonych

Przestępstwem Oddział w Dołujach

ul. Daniela 32, 72-002 Dołuje

tel. 91-311-88-19

5. Zespół Interdyscyplinarny ds. przemocy w rodzinie

ul. Graniczna 24a, 72-003 Dobra (budynek Ośrodka Pomocy Społecznej)

tel. 91-311- 33-93

6. Komisariat Policji w Mierzynie

tel. 91-821-73-95 lub 112 lub 997

ul. Welecka 2

72-006 Mierzyn

7. Pogotowie ratunkowe

tel. 999 lub 112

8. Straż Gminna w Dobrej

ul. Lipowa 51, 72-003 Wołczkowo , tel. 91-311-52-56

9. Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich

Pl. Żołnierza Polskiego 16

70-551 Szczecin

10. Prokuratura Rejonowa Szczecin – Zachód

ul. Żołnierska 3a

71-210 Szczecin

tel. 91-883-80-00

Telefony zaufania

116 111 - Telefon Zaufania Dla Dzieci i Młodzieży

Zadzwoń lub napisz, gdy coś Cię martwi, masz jakiś problem, nie masz z kim porozmawiać lub wstydzisz się o czymś opowiedzieć. Telefon jest czynny codziennie od godziny 12.00 do 20.00, wiadomość przez stronę www.116111.pl możesz przestać całą dobę. Pomoc świadczona przez konsultantów Telefonu 116 111 jest całkowicie bezpłatna.

Pomoc dla dzieci i młodzieży.

800 100 100 - helpline.org.pl

Zadzwoń lub napisz do Zespołu helpline.org.pl jeśli korzystasz z Internetu i telefonu komórkowego i dzieje się coś co Cię niepokoi, np. ktoś bez Twojej zgody rozsyła Twoje zdjęcia, czy ktoś obraża Cię w Internecie. Możesz tam zadzwonić również wtedy, gdy masz obawy, że zbyt często korzystasz z telefonu lub internetu. Telefon jest czynny od poniedziałku do piątku w godzinach 11.00 do 17.00 (połączenie bezpłatne). W tych samych godzinach działa chat na stronie www.helpline.org.pl

Pomoc dla dzieci, młodzieży i dorosłych.

800 12 12 12 - Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka

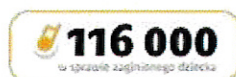

Tu również możesz zadzwonić, gdy nie wiesz z kim porozmawiać, a coś bardzo Cię martwi. Możesz tam także zgłaszać takie sytuacje, które według Ciebie są niesprawiedliwe i masz poczucie, że ktoś zachował się nie tak jak powinien - np. złamał prawo. Telefon jest bezpłatny i jest czynny od poniedziałku do piątku od godziny 8:15 do 20:00 (połączenie bezpłatne). Jeśli zadzwonisz tam w godzinach nocnych i zostawisz informację o sobie i swój numer - konsultanci do Ciebie oddzwonią.

Pomoc dla dzieci i dorosłych.

116 000 - Całodobowy, bezpłatny telefon w sprawie zaginionego dziecka. Telefon 116 000 jest skierowany do rodziców i opiekunów, którym zaginęło dziecko, do zaginionych dzieci oraz do wszystkich osób, które mogą pomóc w ich odnalezieniu. Telefon 116000 działa 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu (połączenie bezpłatne). www.zaginieni.pl

Pomoc dla dzieci i dorosłych.

801 120 002 - Ogólnopolski Telefon dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”

Zadzwoń, jeśli ktoś w Twojej rodzinie krzywdzi Cię - bije lub obraża. Możesz tam opowiedzieć o swojej sytuacji i dowiedzieć się gdzie szukać pomocy w Twoim otoczeniu. Telefon działa od poniedziałku do soboty w godz. 8.00 - 22.00, a w niedziele i święta od 8.00 do 16.00. Dzwoniąc płacisz tylko za pierwszy impuls połączenia. <http://www.niebieskalinia.org/>
Pomoc dla dzieci i dorosłych.

800 676 676 - Infolinia Rzecznika Praw Obywatelskich

Na Infolinii Obywatelskiej można uzyskać podstawowe informacje o prawach człowieka i kompetencjach RPO oraz dowiedzieć się wszystkiego o prawie antydyskryminacyjnym. Doświadczeni prawnicy starają się udzielić niezbędnych informacji bądź pomóc skierować sprawę do właściwej instytucji. Telefon jest czynny w poniedziałki w godz. 10.00 - 18.00 oraz od wtorku do piątku w godz. 8.00 - 16.00 (połączenie bezpłatne z telefonów stacjonarnych i komórkowych).
Pomoc dla dorosłych.

116 123 - Telefon Zaufania dla Osób Dorosłych w Kryzysie Emocjonalnym

Skorzystaj z niego, jeśli jesteś osobą dorosłą i przeżywasz trudności osobiste, nie potrafisz poradzić sobie ze swoim zmartwieniem. Możesz tam dzwonić od poniedziałku do piątku od godz. 14.00 do 22.00 (połączenie bezpłatne). <http://116123.edu.pl/>
Pomoc dla dorosłych.

800 120 226 - Policyjny Telefon Zaufania ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

Pod tym numerem telefonu można uzyskać wsparcie w sytuacji przemocy w rodzinie. Specjaliści obsługujący linię udzielają informacji na temat procedury "Niebieskiej Karty", np. jakie inne podmioty poza policją, mogą ją założyć. Telefon jest czynny od poniedziałku do piątku w godzinach 9.30 - 15.30 (połączenie bezpłatne).
Pomoc dla dzieci i dorosłych.

Załącznik nr 8

WZÓR ZAWIADOMIENIA O PODEJRZENIU POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

.....dnia .....r.

Prokuratura Rejonowa w

.....

.....

Zawiadamiający:

.....

.....

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Niniejszym składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa .....
przez ..... (imię i nazwisko, data urodzenia domniemanego sprawcy) .

Uzasadnienie

W trakcie wykonywania przez.....(imię i nazwisko pracownika) czynności służbowych
.....(wpisać jakich) z..... (imię i nazwisko małoletniego), uczeń
ujawnił treści dotyczące relacji z..... oraz zachowania o charakterze
.....

Zgodnie z powyższym oraz troską o dobro i bezpieczeństwo dziecka, wnoszę o wszczęcie
postępowania w tej sprawie.

.....

podpis osoby zgłaszającej

Załącznik nr 9

WZÓR WNIOSKU DO SĄDU O WGLĄD W SYTUACJĘ RODZINY

....., dnia.....

Sąd Rejonowy w

Wydział VIII Rodzinny i

Nieletnich

(właściwy ze względu na miejsce
zamieszkania dziecka)

ul.

Wnoszę o wgląd w sytuację rodziny małoletniego .....(imię i nazwisko dziecka, data urodzenia), zamieszkałego ....., ucznia ..... klasy....., Publicznej Szkoły Podstawowej w Rzędzinach i wydanie odpowiednich zarządzeń wychowawczo-opiekuńczych.

Uzasadnienie wniosku:

Opis sytuacji:

Wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniego i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony.

.....
podpis wnioskodawcy

Standardy ochrony małoletnich zostały zatwierdzone przez:

Radę Pedagogiczną - data .....13.02.2024r.....

Podpis Przewodniczącej Rady Pedagogicznej .....Edyta Andruszko

Radę Rodziców – data .....14.02.2024r.....

Podpis Przewodniczącego Rady Rodziców .....Katarzyna Rehdke

Samorząd Uczniowski – data .....14.02.2024r.....

Podpis Przewodniczącego SU .....Nadia Szwed